

Хорошко Григорій Олексійович

Автобіографія

Моя історія розпочалася 15 березня 2003 року. Я уродженець Києва, все життя провів саме у цьому місті. Мої батьки є звичайнісінькими, але надзвичайно приголомшливими людьми. Мій батько — українець, а мати — Грузинка. Я ріс у повному достатку та коханні. У мене є молодший брат, з яким маю 13 років різниці. Я закінчив школу, в не найкращому класі, але все ж таки якби не гіркий шкільний досвід, я б не мав тих цілей, які змушують мене вставати вранці. У шкільні роки у мене була дивовижна любов до історії та іноземних мов, у чому мені здається, я досяг успіху, тому що написав три наукові роботи з світової історії та знаю п'ять мов (українську, російську, англійську, німецьку та розмовну грузинську). Перші свої роботи я почав писати ще у чотирнадцятирічному віці - це були сценарії, принаймні мені так здавалося. Закінчивши школу, я вирішив пов'язати своє життя з юриспруденцією, вступивши до "Київського національного університету Тараса Шевченка", на факультет право. Чесно кажучи, я ніколи не любив читати, але коли я вирішив почати новий розділ свого життя, не я знайшов книги, а вони знайшли мене, дарувавши порятунок, як сонце і місяць дарують нам свої промені. Тому, наприкінці сімнадцяти років, я вирішив переписати один зі своїх дитячих сценаріїв під книгу, а що з цього вийшло судити вже не мені. Зараз я написав вже не одну важливу для себе книгу. Моею головною метою на даний момент є бажання стати письменником, книги якого зможуть впливати на суспільство, адже приносячи користь суспільству, у нас з'являється можливість принести хоч якусь користь людству, залишивши свій слід в історії.

Тепер довкола війна. Я живий, і це головне. І головним внеском у нашу неминучу перемогу від мене особисто, будуть мої твори та вірші, що простягають аркуш допомоги у тяжкі миті життя!